

[Ministeren for særlige Anliggender.]

ulykkesforsikringslov, betyder det i Realiteten, at de søfarendes Krigserstatninger, saafremt det omtalte Lovforslag gennemføres, først begrænses, naar Indtægterne ligger over 8 100 Kr., og der ydes tillige midlertidige Dyrtidstillæg til Erstatningen i Henhold til Krigsulykkesforsikringsloven.

I nærværende Lovforslag er det herefter foreslaaet, at Erstatningsniveauet for Dagpenge og Invaliditetserstatninger ligesom i det forelagte Lovforslag vedrørende de søfarende fastsættes til $\frac{4}{5}$.

Med Hensyn til det Maksimum, der skal gælde for den Indtægt, der lægges til Grund ved Erstatningsberegningerne, har man foreslaaet, at dette for Forsørgere fastsættes til 8 000 Kr. aarlig. Herefter vil den højeste aarlige Ydelse til en Forsørger med en Invaliditet paa 100 pCt. blive 6 400 Kr. For Ikke-Forsørgere lyder Forslaget paa et Maksimum for Aarslønnen paa 6 000 Kr., saaledes at den højeste Invaliditetserstatning her bliver 4 800 Kr. aarlig.

Forsørgernes Maksimum ligger altsaa lige op under Søfolkenes reelle Maksimum, der er paa 8 100 Kr. Om der herefter er nogen Grund til at bevare det lavere Maksimum for Ikke-Forsørgere, som man har arbejdet med under Lovforslagets Forberedelse, er et Spørgsmaal, Udvalget maaske kunde se nærmere paa.

Da det har været magtpaaliggende i alle Tilfælde at sikre de tilskadekomne og deres efterladte rimelige økonomiske Vilkaar, har man dernæst fundet det nødvendigt at foreslaa et Minimumsbeløb for den Aarsløn, der lægges til Grund ved Beregningerne af Invaliditetserstatningerne og Erstatninger til efterladte. Dette Minimum er derimod ikke foreslaaet for Dagpengeberegningen, idet man har lagt Vægt paa, at der i alle Tilfælde bliver Tale om en Reduktion af Indtægten ved Dagpengenes Fastsættelse for ikke at fratage den paa-gældende det fornødne økonomiske Incitament til at genoptage Arbejdet i den Udstrækning, dette er muligt. Minimumsbeløbet er foreslaaet til 4 500 Kr. for saavel Forsørgere som Ikke-Forsørgere. Den laveste Invaliditetserstatning for en 100 pCt. Invalid bliver saaledes 3 600 Kr. aarlig. Et Minimum som det foreslaaede kendes vel ikke i den øvrige tilsvarende Lovgiv-

ning; men paa Grund af den særlige Ordning, hvorefter Erstatningerne til de søfarende ydes saavel efter Krigs-Ulykkesforsikringsloven for søfarende som efter den almindelige Krigsulykkesforsikringslov, eksisterer der rent faktisk et Minimumsbeløb og af nogenlunde tilsvarende Størrelse for Erstatninger til de søfarende.

Med Hensyn til den Aarsløn, der i nærværende Lovforslag lægges til Grund ved Erstatningsberegningen, skal jeg i øvrigt fremhæve, at der, paa samme Maade som efter Militærinvalideloven, ved Skønnet over Aarslønnen ogsaa tages Hensyn til paa-gældendes sandsynlige fremtidige Indtjeningsevne, saafremt han havde været uden Men af Skaden eller Sygdommen. Det drejer sig her og i Militæret meget ofte om ganske unge Mennesker, og Retfærdigheden kræver derfor, at man ogsaa ser hen til de Fremtidsmuligheder, de vilde have haft, hvis Skaden ikke var indtruffet.

Ved Lovforslagets Erstatninger til de efterladte er der lagt den største Vægt paa, at Enken bliver saaledes stillet, at hun kan fortsætte med at passe sit Hjem og sørge for Børnenes Opdragelse uden at behøve at søge lønnet Beskæftigelse. Det er dernæst taget i Betragtning, at Enken, naar Børnene er fra Haanden, normalt vil have naaet en saadan Alder, at det i Almindelighed vil være vanskeligt for hende uden en forud-gaaende særlig Uddannelse at tage Arbejde, der kan give hende en rimelig Indtægt.

Forslaget gaar herefter ud paa, at Erstatningen til Enken fastsættes til en aarlig Rente paa 50 pCt. af afdødes Indtægt, medens Børneerstatningen fastsættes til 15 pCt. for det første Barn og 10 pCt. for de følgende, og saaledes at den samlede Enke- og Børneerstatning ikke kan overstige 75 pCt. af afdødes Aarsløn — en Grænse, der altsaa naas, naar der efterlades Enke med 2 Børn under 18 Aar.

Man har ikke ment, at Erstatningerne kan fastsættes lavere, naar det betænkes, at det i de heromhandlede Tilfælde maa være Samfundets Pligt at sørge for, at de efterladte sikres paa en saadan Maade, at de skal være fritaget for alvorlige økonomiske Bekymringer. Det maa her særlig fremhæves, at der gennem rimelige Erstatninger til Børnene bør aabnes Mulighed for, at disse, uanset at Forsørgeren er faldet fra,